

[OCZAPIĆ *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); a pochylone.

imp 3 sg niechże ocząpi. ◇ *con 3 sg m* by ocząpił. ◇ *part praet act* ocząpiwszy.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

1. *Przykryć czymś od góry jak czapką [co]:* Miew drugi garniec łzeroko gęby/ coby dno pierwszego ocząpił/ á niech ten będzie cały. *SienHerb 523b (Linde).*

oczapić czym: Potym go [*kamień rozpalony*] wymi/ á ley nań octu winne⁸⁰/ niechże go tá oczapi podółkiem/ áby iey oná párá do mácie szłá *SienHerb 551a.*

2. *Uchwycić obejmując wkoło [co czym]:* Fortunat [...] okrączył gąłąż/ á ręką drugą gąłąż oczapiwszy/ dobył łzpadę/ y iął boźdz ku niedźwiedziowi. Niedźwiedz [...] nie śmiał się wyfzey kuścić: ále oczapiwszy gąłąż iedną łápą/ chciał drugą łzpadę włápic *HistFort D2.*

FP